

"Nézzétek el, hogy versben
fordulok hozzátok
nincs más alkalmas közeg"

W.C.W.

BUTIK

Jövő hétre beiktatom győzelmemet;
szervezetem egyre többre, izgatóbbra vágyik,
már ma éjjel szolgálom tündöklő hadával
járom a területet. Betartom a törvényt,
mely ránk vonatkozik. Hímporos szirmokat
hullajtok köréd, szemedre puha zsombékszavakat,
fenséges ciprusokat, virágzó kaktuszt, sivatagot,
tájat, mely tiéd, mely csak rád vonatkozik,
vagyis belőled való. Álmodsz: a másik térbe,
hová átér, nyílt tenyeredre varázsolom
a megkívánt alakját, ízét s illatát.
Megszerzek belőled valamit: nem az kell,
hozzá már nincs közöm. Csak figyellek.
Csak látni pupilládat az ébredés pillanatában
: párzáshoz szokott, romlandó húsunk
elhomályosult tükreit.

DARVASI LÁSZLÓ

Kurdi Fehér Jánosnak

TERRITORIÁLIS JÁRVÁNY KÉT HÍMNEMŰ SZEMÉLYRE

1. Legyőzni, végülis, kit kellene?

Hiszen "itt ahol élünk"

még többen lehetnénk.

Itt minden helyiség kigombolt,
benépesíthető. Csak felöltöznénk
életerőnk pirosposzsgás maszkjait,
s hozzálépnénk komoly, őszinte
szemekkel: "Óh kedves, ölelj át,
tegyünk úgy, mintha nem lennénk itt!"

2. Amikor találkoztunk éppen abban

a helyiségben, féjt a gyomrod,

sápadt voltál, én pedig a szívemre

panaszkodtam. Aztán csak ültünk

szótlanul s figyeltük a

rejtekhelyeikre vonuló lányok

megállíthatatlan, lassú hullámzását;

és nem tudtuk kimondani

- ujjaink közt a költészettel -

hogyan megoldhatók ittlétünk,

egyébként oly szükségtelen, következményei.

- Egyetemi könyvtár, Szeged -

1984. decembere